

IZVADI NAJPRIJE BRVNO IZ SVOGA OKA, I TKO JE OD VAS BEZ GRIJEHA NEKA PRVI BACI KAMEN NA NJU

Autor Fr. James Manjackal M.S.F.S.

U zadnje vrijeme svjedoci smo senzacionalnih i emotivno nabijenih vijesti u kojem se izvještava o seksualnim skandalima unutar Crkve u kojima su žrtve djeca, a zlostavljači svećenici. Medijski napadi idu u smjeru da se papa Benedikt i Katolička crkva prikažu kao „epicentar seksualnog zlostavljanja mladih.“ U ovom kratkom članku želio bih objasniti čitateljima što se to događa danas u svijetu, kako su Crkva i Papa predmet izrugivanja i optužbi i što točno oni rade u današnjem svijetu. Ljudi koji ne znaju što se u svijetu događa u današnje vrijeme – a posebno od uvođenja seksualne revolucije u ljudsko društvo krajem drugog tisućljeća, mogu pomisliti da su Papa, poglavar Katoličke crkve, biskupi koji žive u celibatu i njima bliski svećenici, krivci za sve seksualne skandale, a posebno za pedofijilu.

“Spolno i tjelesno zlostavljanje djece i mladih općesvjetska je kuga čije pojavne oblike vidimo u širokom spektru situacija- počevši od onih u kojima učitelji miluju djecu pa sve do slučajeva kada ih siluju vlastiti ujaci!” (*George Weigel, First Things Magazine, 29.ožujak*). Seksualna revolucija koja prožima sva područja ljudskog društva uništila je svaki oblik moralnih i etičkih vrijednosti te tako izopačila i degradirala ljudsko dostojanstvo. Sve što su ljudi smatrali moralnom vrijednošću sada više to nije! Sve do nedavno za mladića ili djevojku je bila vrlina da čuva svoje djevičanstvo, a sada se to smatra nenormalno i nezdravo. Sve do nedavno međusobna vjernost muža i žene i poštivanje bračnog zavjeta bili su moralni imperativi, a sada se to smatra zadiranjem u osobnu slobodu. Do nedavno pobačaj se smatrao ubojstvom djeteta, a sada je legaliziran i svi ga odobravaju kao nešto normalno. Do nedavno homoseksualnost i lezbijstvo su smatrani nastranostima, a danas su to normalni ljudi u našem društvu! Do nedavno starije osobe su uživale poštovanje, suosjećanje, ljubav i skrb, a današnje društvo ih se želi riješiti eutanazijom. Bilo je normalno da se djeca rađaju nakon vjenčanja roditelja, a danas se većina djece, posebno u zapadnim zemljama, rađa izvan braka! U porastu je broj muškaraca i žena koji žive zajedno u spolnoj zajednici bez ikakvog oblika ženidbe, civilnog ili crkvenog; također raste broj lezbijskih i homoseksualnih zajednica. Samozadovoljavanje, prebračni spolni odnosi, bludnost, preljub, slobodni seks, konkubinati, prostitucija, razvodi, pobačaji, homoseksualnost, eutanazija, pornografija, seks-shopovi, hoteli i javne kuće za spolno zlostavljanje djece itd. postali su normalna i prihvatljiva pojava u današnjem „modernom“ društvu u kojemu je sve dopušteno.

Prema podacima Svjetske zdravstvene organizacije u svijetu se službeno zabilježi četrdeset dva milijuna pobačaja godišnje! Pobačaji su uglavnom posljedica razvratnog i bludnog života. Postotak razvoda u zapadnim zemljama je gotovo 70%. U posljednjih 5 godina više od polovice djece rođene u zapadnim zemljama su djeca samohranih neudanih majki. Pornografska industrija u Europi zarađuje 2.500 eura na

sekundu. Svake sekunde 28.000 stalnih korisnika posjećuje pornografske Internet stranice. Svake godine pornografska industrija zaradi više od 75 milijardi eura. Spolno zlostavljanje djece – pedofilija- je „normalna“ posljedica moralno bolesnog društva u kojemu je sve dopušteno, a u kojemu danas živimo, u kojemu je seks sam po sebi – kao puki instrument požude i ugode- stavljen visoko na listu prioriteta vladinih i privatnih institucija. Prema podacima prve UN-ove opće studije o nasilju nad djecom (2006), godišnje 150 milijuna djevojčica i 75 milijuna dječaka ispod 18 godina prisiljavaju se na spolne odnose i ostale oblike spolnog zlostavljanja, uglavnom od strane njihovih roditelja, rodbine i učitelja ili odgojitelja. Otprilike 10-15% od sve europske djece žrtve su spolnog zlostavljanja. 1.8 milijuna djece je prisiljeno na prostituciju i pornografiju, a 1.2 milijuna djece prodaje se u roblje za dječji rad uključujući i žrtve seks-turizma koji je posebno popularan u Europi. Udio pedofilije među homoseksualcima veći je nego u bilo kojem drugom sloju društva.

Katolička crkva sa Svetim ocem Papom kao svojim poglavarom i biskupima i svećenicima kao svojim glasnicima jedina je institucija koja se neprestano „zubima i noktima“ bez kompromisa bori protiv moralne sramote, izopačenosti i degradacije ljudskog društva. Sigurno je da demon nemorala koji je izopačio ljudsko društvo pokušava izliti prljavštinu na Papu i Crkvu u namjeri da ih okleveće i ocrni; a sve da bi eliminirao glas Pape i Crkve koji su, u stvari, glas Učitelja. Na djelu je duh antikrista, duh kojemu je cilj uništiti djelo Kristovo u svijetu. Sadašnji Papa, Benedikt XVI, iznova i iznova kao i njegovi prethodnici, upozorava na opasnosti duha modernizma, sekularizma i relativizma. Svakim danom sve je jača antikršćanska vizija svijeta! Prema toj viziji ljudski život nije svet, zato nema potrebe štiti život u majčinoj utrobi; ženidba nije jednostavno i suštinski veza između muškarca i žene, pa se istospolne zajednice mogu prihvatiti kao normalne ; seks i spolnost su potrebe svakog čovjeka i zato treba biti slobodno da ih svatko upotrebljava kako želi; religija ne bi trebala diktirati pravila i odredbe ljudskoj savjesti itd. Da bi se ovi i slični ciljevi postigli, potrebno je ušutkati snažni Isusov glas koji se čuje preko Pape i svećenika! Svima je poznato da Europa želi ukloniti sve kršćanske korijene iz svoje kulture! Zato je sadašnji napad lukavo planiran, a divlji napad na Crkvu i Papu ima cilj da okalja njihov ugled u današnjem svijetu. Ljudi iz Austrije, Njemačke, Engleske i Irske čak telefonski nazivaju Vatikan i zahtijevaju da Papa odstupi. Neki se čak usuđuju tražiti i njegovo uhićenje! Neka Sotona i oni koji su zavedeni njegovim taktikama ne misle da mogu zastrašiti i ušutkati Papu i Crkvu. Do kraja vremena Papa i Crkva će se boriti protiv duha antikrista i duha nemorala i na kraju će slavno izvojevati pobjedu.

Vjerna svom učiteljskom poslanju, Crkva preko Pape, biskupa i svećenika brani, zagovara i promovira svetost života, a posebno u pogledu spolne čistoće, a sve utemeljeno na učenju zdravog morala i etičkih vrijednosti koje potiču iz prirodnih i božanskih zakona. Uvijek i svuda Crkva glasno i hrabro progovara: „ Božja volja za čovječanstvo je svetost života, zato se svi moraju suzdržavati od svakog oblika bludnosti ” (*I Sol 4: 3*). Duh koji Crkva udahnuje u one koji vjeruju u Isusa Krista je duh svetosti i čistoće i zato su kršćani posebno pozvani na svetost života (*I Sol 4: 7-8*). U ovom kontekstu sasvim je razumljivo zašto duh nečistoće i nesvetosti poput

ričućeg lava vodi rat protiv Crkve i Kristovog Namjesnika. Vrijeme je da Crkva spozna i razluči duhove nečistoće i antikrista koji poput kuge zagađuju čovječanstvo i da se poptupno spremna i naoružana, hrabro i odvažno protiv njih bori.

Istina je da se duh nečistoće uvukao u živote nekih svećenika Katoličke crkve i oni su sada plijen novinara i medija. Sadašnji Papa je toga svjestan i bez namjere da išta prikrije učinio je sve da se ti svećenici poprave, ukorio ih je i kaznio. Papa Benedikt XVI je uvijek prednjačio u propovijedanju potrebe za kulturom koja je slobodna od spolnih zlostavljanja. Čak i prije nego je postao papa bio je odlučan da očisti Crkvu od „prljavštine“ (govor kardinala Ratzingera u Subiacu 1. travnja 2005.). Papa Benedikt je uvijek tražio načina da što energičnije i efikasnije očisti Crkvu od različitih zlih tendencija i djelovanja koja su se potajno uvukla u crkvene redove. U zadnjih 50 godina svećenici su optuženi u 3.000 slučajeva prijavljenog zlostavljanja djece, ali nisu svi proglašeni krivima. Prema Carlesu J. Sicluni – osobi koja je nešto poput glavnog vatikanskog odvjetnika u kaznenim slučajevima – od tih 3.000 slučajeva, 60% je ephebophilia, 30% su heteroseksualni odnosi i samo 10% su pravi slučajevi pedofilije; što znači samo 300 slučajeva na ukupno 500.000 svećenika u svijetu što iznosi svega oko 0.06%. Prema prof. Philippeu Jenkinsu (*Paedophilia and priests, anatomy of a contemporary crisis – Oxford University Press*) pedofilija unutar katoličkog klera manje je izražena nego u drugim kršćanskim crkvama i sljedbama i drugim svjetskim religijama. Na primjer, prema izvještaju koji je objavio Luigi Accatoli, od 210.000 službeno zabilježenih slučajeva spolnog zlostavljanja u Njemačkoj od 1995. godine, samo 94 se odnosi na ljude ili institucije katoličke crkve. U Austriji, od 510 slučajeva samo se 17 odnosi na katoličke svećenike.

Pretjerivanjima i lažima, osobito na zapadu, umjetno se stvara „moralna panika“ u vezi s pedofilijom među katoličkim svećenstvom. Političari i mediji pokušavaju Crkvu vratiti u „srednji vijek“ ili u vrijeme francuske revolucije kako bi je slomili i uništili. Prema prof. Jenkinsu – snažna i neprestana propaganda o slučajevima pedofilije kojom se služe neki političari ima za cilj oslabiti položaj katoličke crkve u Njemačkoj, osobito na polju obrazovanja i društvenih djelatnosti.

Većina slučajeva pedofilije među svećenstvom datira iz 60- tih godina prošlog stoljeća! U to su vrijeme neka katolička sveučilišta u SAD-u i Europi su razvila kriva učenja o ljudskoj spolnosti i moralnoj teologiji. Možda su neki bogoslovi pali pod utjecaj takvih učenja i kasnije činili nečasne radnje. Papa Ivan Pavao II snažno se suprotstavljao takvom zlu i oduzimao dozvole nekim profesorima na sjemeništima i sveučilištima. Mi moramo znati da neki od današnjih svećenika i službenika Crkve dolaze iz razorenih i problematičnih obitelji u kojima bilo bluda i nemoralna. Iako svi oni prođu dugačak i detaljan proces odgoja i izobrazbe u kojemu ih njihovi učitelji i poglavari detaljno upoznaju sa Svetim pismom i učenjima Crkve, uz intenzivnu molitvu, meditacije i primanje sakramenata, moguće je da na nekima od njih ostanu duhovni i moralni poremećaji osobnosti koje su ponijeli iz svojih obitelji. Pedofilija je psihološki poremećaj ličnosti; manifestira se kao spolni interes za djecu prije pubertetske dobi. Psihoanaliza daje tipičnu sliku zlostavljača djece kao nezrele osobe koja želi „pružiti ljubav“ djetetu koju on sam nije primio u vrijeme svoga djetinjstva. On se narcisoidno poistovjećuje s djetetom koje vidi kao idealiziranu sliku sebe

samoga i svoju ulogu vidi u pružanju ljubavi koju je on sam želio primiti od svoga oca. Pedofil ne može razumjeti da on djetetu čini emocionalnu štetu nego podsvjesno misli da čini nešto dobro (*Problem of paedophilia Nov 5. 1998 in Narth*).

Zato nije nikakvo čudo da mala manjina katoličkog svećenstva ima negativne tendencije prema homoseksualnosti, pedofiliji i bludnom ponašanju, a svakoga tko tako nešto čini treba oštro osuditi i ukloniti. Papa Benedikt djeluje nepopustljivo i beskompromisno protiv svakoga tko je okaljao čast i dostojanstvo svećeničkog poziva i integritet žrtava zlostavljanja. On je djelovao bez oklijevanja kada su se pojavili slučajevi pedofilije u nekim biskupijama SAD-a i Irske. U jednom od svojih pisama Crkvi u Irskoj, Papa naziva „izdajicama“ sve one koji su krivi za zlostavljanja i najavljuje stroge inspekcije u biskupijama, sjemeništima i crkvenim organizacijama. Dok je bio predstojnik Kongregacije za nauk vjere, on je uvrstio ta zlostavljanja na listu teških grijeha i strogo opominjao biskupe da svaki takav slučaj prijave Vatikanu.

Mi bismo trebali znati značenje Crkve. Crkva je istovremeno ljudska i Božja. Crkvu je osnovao Isus Krist, sveti i jednorodeni Sin Božji, na temeljima apostola koji su išli za Njim. Po primanju sakramenata, Duh Sveti čini članove Crkve sugrađanima svetih (*Ef 2: 19-22*). Ali istovremeno članovi Crkve su ljudi od krvi i mesa koji žive ovdje na zemlji sa svim svojim ljudskim manama i slabostima; oni pokušavaju biti sveti uz pomoć milosti koju dobivaju po sakramentima i liturgijskim molitvama. Članovi Crkve su predodređeni za svetost, ali sada na zemlji oni se za svoju svetost trebaju izboriti protiv Sotone, tijela i svijeta. Dakle, crkva na zemlji nije zajednica svetih nego zajednica onih koji su pozvani da budu sveti i koji postaju sveci! Mi moramo znati da su svećenici i službenici Crkve također dijelovi Crkve – ukućani Božji.

Što s onih 99.94% katoličkih svećenika koji nisu optuženi ni za kakav seksualni skandal? Oni u svom celibatu stoje kao svjedoci svetosti Katoličke crkve i novinari i svjetski mediji o njima ništa nemaju reći. Svetost katoličkih svećenika u čijem je centru život u celibatu je osovina i epicentar iz kojeg cijelo čovječanstvo crpi snagu i milost za moralno ispravan život; i to je snaga Katoličke crkve. Kada je jednom zgodom mali kip otpao s kupole velike katedrale, skupili su se novinari i reporteri i od cijelog događaja napravili senzacionalnu vijest u novinama, časopisima i televiziji. Dok se o tome čitalo, nitko nije spominjao onih 999 velikih kipova koji su još ostali stajati na istoj kupoli! Katolički svećenici koji žive svetim životom, poznaju moć svog celibata i tu snagu isijavaju na ljude među kojima rade pomažući im da postignu svetost života. Ja sam katolički svećenik zadnjih 37 godina i naviještao sam Evanđelje u 97 zemalja na 5 kontinenta; svakog tjedna održavam seminar ili duhovne vježbe u trajanju 4 ili 5 dana. U cijelom svom radu za Gospodina i Njegovu Crkvu mogu osjetiti i iskusiti snagu celibata u svom životu. Sva moja spolnost i spolna energija predane su djelovanju i milosti Duha Svetoga koji ih je uzvisio na razinu natprirodne energije pomoću koje živim i radim za Isusa i Njegovo kraljevstvo. U zadnje 34 godine mog navjestiteljskog poslanja nikada nisam susreo nikoga tko bi optužio katoličkog svećenika za spolno zlostavljanje ili zavođenje; ali bilo je slučajeva u kojima sam plakao nad djecom koju su spolno iskoristili njihovi vlastiti roditelji ili rodbina.

Žalosno je da ostale kršćanske crkve, koje su iz svog nauka uklonile istinu koju naučava Katolička crkva koja je temelj i potporni stup istine, te se tako odcijepile od Majke Crkve zbog svojih vlastitih sebičnih pobuda, sada zlonamjerno ističu mane Katoličke crkve na izrazito nekršćanski način. Već smo vidjeli da je više pedofila i spolnih zlostavljača među pripadnicima tih crkava nego u Katoličkoj crkvi. A oni govore da je uzrok svemu celibat katoličkih svećenika! Milijuni zlostavljane djece u svijetu nisu žrtve katoličkih svećenika nego oženjenih ljudi ili čak vlastitih roditelja. Moramo znati da su mnogi pastori tih crkava rastavljeni od svojih žena, da su službeno ozakonili pobačaj, razvod braka i istospolne zajednice. Što više reći?! Ne samo da zareduju žene za svećenice nego imaju lezbijke za svećenice i biskupe. Oni pokušavaju ukloniti trun iz oka Katoličke crkve ne vidjevši brvna u svojim očima. Danas bi Krist trebao upitati savjesti onih koji optužuju Katoličku crkvu: **„Tko je od vas bez grijeha neka prvi baci kamen na nju ”** (Iv 8: 7).

Ovo je vrijeme pročišćenja u kojem Crkva mora biti svjesna riječi iz Svetog pisma: **„Budite trijezni i bdijte: vaš protivnik, đavao, obilazi kao ričući lav, tražeći koga da proždere! Oduprite mu se čvrsti u vjeri, znajući da vaša braća po svijetu podnose iste patnje! ”** (I Pt 5: 8-9). **„Jer naša borba nije protiv krvi i tijela, nego protiv Poglavarstava, protiv Vlasti, protiv Vrhovnika ovoga mračnog svijeta: protiv zlih duhova koji borave u nebeskim prostorima. ”** (Ef 6: 12). Ali ona se ne boji neprijateljskih napada jer se Isus Gospodin i glava Crkve bori na njenoj strani. Obećanje koje je Isus dao prvom papi Petru vrijedi i danas i odnosi se i na sadašnjeg Papu: **„A ja tebi kažem: Ti si Petar – Stijena, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju, i vrata pakla neće je nadvladati. Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskog, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, a što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno na nebesima. ”** (Mt 16: 18-19). Isus je osnovao Katoličku crkvu i Papu postavio za njenog poglavara i dao joj je ključeve kraljevstva Božjeg i obećanje da je vrata paklena neće nadvladati. Kada su vojnici razapeli Isusa mislili su da je Njegova priča završena, ali to je bio tek početak.

Privremeno poniženje u koje su Katoličku crkvu uvukle laži i klevete novinara i svjetskih medija ubrzo će završiti, a istinska Kristova Crkva, Katolička crkva će ponovno trijumfirati kao svjetlost svijeta koja rasipa svoju svjetlost i izlijeva milost na sve koji žive u sjenci grijeha i tame, a posebno grijeha bludnosti, tako da će ljudska bića koja su stvorena na Božju sliku i priliku da budu sveta i dobra, ponovno zasjati u svetosti života po učenju Biblije i Crkve.